

Expunere de motive

Dezvoltarea acvaculturii presupune modernizarea activității de acvacultură, dezvoltarea acvaculturii marine, implementarea de tehnologii noi de creștere a peștelui și a altor viețuitoare acvatice în sisteme intensive, introducerea de specii cu valoare economică ridicată, înființarea de ferme familiale piscicole în vederea valorificării terenului pe care sunt amplasate acestea și promovarea activităților de turism piscicol, creșterea producției pentru acoperirea necesităților pieței, promovarea formării profesionale a personalului din domeniu pescăresc.

În România se înregistrează în prezent 84.500 ha crescătorii piscicole, 15.500 ha pepiniere piscicole, 300 de ferme piscicole, 60 de crescătorii salmonicole cu o suprafață de 24 ha. Acest potențial trebuie susținut de o serie de măsuri care să vină în sprijinul producătorilor din acvacultura românească, mai ales că, după aderarea la Uniunea Europeană, competiția va fi una acerbă. Producătorii români sunt dezavantajați ca urmare a unor categorii de costuri de producție care grevează costurile totale de producție dar care nu se întâlnesc în costurile de producție ale producătorilor din acvacultura țărilor membre ale UE. Aceste costuri se referă la plata apei utilizată în acvacultură și plata redevenței pentru terenul din domeniul privat al statului pe care sunt construite amenajări piscicole.

Referitor la apa utilizată în acvacultură se menționează că producătorii din UE sunt scutiți de plata acesteia tocmai ca măsură indirectă a guvernelor țărilor membre ale UE pentru încurajarea dezvoltării acvaculturii în situația în care stocurile de pești din mări și oceane înregistrează o scădere drastică care impune măsuri speciale de protecție și acces la resursele pescărești. Trebuie să avem în vedere și aportul producătorilor din acvacultură la protecția mediului, deoarece prin natura profesiei sunt primii care au de suferit dacă apare o poluare și primii care monitorizează mediul prin supravegherea calității apei pe care o folosesc.

Costurile cu plata redevenței pentru terenul pe care sunt construite amenajările piscicole nu se regăsesc la producătorii din țările UE pentru simplu motiv că proprietarul unei amenajări piscicole este și proprietarul terenului pe care a fost construită respectiva amenajare piscicolă, situație diferită în România, iar faptul că proprietarul amenajării piscicole nu este și proprietarul terenului poate fi un factor de constrângere a dezvoltării acestui sector. Amenajarea piscicolă și terenul pe care aceasta a fost construită reprezintă elemente inseparabile ale proprietății.

Propunerea legislativă prevede furnizarea gratuită a apei pentru activități de acvacultură, indiferent de sursă și administratorul statului și posibilitatea vânzării terenurilor proprietate privată a statului pe care sunt construite amenajări piscicole către proprietarii acestor amenajări piscicole, în vederea reducerii costurilor de producție,

urmărindu-se astfel asigurarea condițiilor de compatibilitate în privința costurilor de producție între producătorii din acvacultura românească și producătorii din țările membre ale Uniunii Europene.

Considerăm că adoptarea acestor prevederi va contribui esențial la creșterea investițiilor, alinierea costurilor de producție în acvacultura românească cu costurile producătorilor din țările membre ale Uniunii Europene, la asigurarea unui mediu economic și concurențial echitabil și, în final, la creșterea productivității și profitului în domeniu.

În sensul celor prezentate mai sus, depunem propunerea legislativă în forma proiectului de lege „Lege privind unele măsuri de sprijinire a producătorilor din acvacultură”, spre a fi supusă dezbaterii și aprobării.

Inițiatori:

Dan VOICULESCU – senator PC

Daniela POPA - deputat PC

Petru CĂLIAN – deputat PC

Bogdan CIUCĂ – deputat PC

